

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. október 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan kötelességszegéssel, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt ... I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. július 11. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.977/2015/45. számú ítéletét megváltoztatja.

... I.r. vádlottat katonai büntetésül lefokozásra is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I.r., ... II.r., ... III.r., ... IV.r., ... V.r., ... VI.r., ... VII.r. vádlottak vonatkozásában helyben hagyja azzal, hogy a II.r. vádlott neve helyesen:

... VII.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 10.000,- (Tízezer) forint büntügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. július 11. napján a 41.(I.) Kb.977/2015/45. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.291. §-a (1) bekezdésének II. fordulataba ütköző, és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, kötelességszegéssel, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 1 év 4 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, 160 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 160.000,- ft pénzbüntetésre, a labdarúgó játékvezetői foglalkozástól 5 évi időtartamra történő eltiltásra, továbbá a tőle lefoglalt 2500 euró vonatkozásában vagyonekobzásra ítélte. Rendelkezett esetleges végrehajtás esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett.

... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan, bűnszövetségben elkövetett gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntetében, ezért 7 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, valamint 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett.

... III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 254.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan, társtettesként elkövetett gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntetében, ezért 5 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, valamint 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

... IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 254.§ (1) bekezdésébe ütköző társtettesként folytatólagosan elkövetett gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntetében, ezért 6 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, valamint 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett.

... V.r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan, társtettesként elkövetett gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntetében, mint társtettet, ezért 6 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre - felfüggesztett börtönbüntetésre, 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre, valamint 445.500,- ft vagyonekobzásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett.

... VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 254.§ (1) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntetében, ezért 7 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, valamint 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett.

... VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 254.§ (1) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntetében, ezért 5 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre, valamint 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett.

... VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 290. § (1) bekezdésébe ütköző bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 150 napi tétel, napi tételenként 1000,- ft, összesen 150.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónap részletfizetést engedélyezett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész az I.r. vádlott terhére téves minősítés miatt és a büntetés súlyosítása, a II.-VII. r. vádlottak terhére szintén a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, míg a VIII. r. vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette. A katonai ügyész utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy álláspontja szerint az I. r. vádlott terhére rótt vesztegetés rendbelisége azoknak a mérkőzéseknek a számához igazodik, amelyek manipulációval érintettek voltak. Álláspontja szerint az I-VII. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések enyhék, a büntetési célok elérésére nem alkalmasak. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, és az I.r. vádlott bűnösségét 2 rb., a Btk. 291. § (1)

bekezdésének II. fordulatóba ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében állapítsa meg, vele szemben halmazati büntetesként hosszabb tartamú, hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki, valamint a játékvezetői foglalkozástól végleges hatállyal tiltsa el; a II.r., III.r., IV.r., V.r, és VI.r., vádlottakkal szemben kiszabott végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés vonatkozásában mind a börtönbüntetés, mind a próbaidő tartamát hosszabb időtartamban állapítsa meg, míg a VII.r. vádlottal szemben kiszabott végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés vonatkozásában a szabadságvesztés tartamát emelje fel.

Az I.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan megalapozatlanság miatt jelentett be fellebbezést. A II. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, a III. r, IV. r. és V. r. vádlottak védői enyhítés érdekében, a VI. r. vádlott védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést. A VII. r. és VIII. r. vádlottak védői három napi gondolkodási időt tartottak fenn jogorvoslati nyilatkozatuk megtételére, majd a törvényes határidőn belül a VII. r. vádlott védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A VIII.r. vádlott az elsőfokú ítélet kézbesítésétől számított törvényes határidőn belül bejelentette, hogy az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezéssel nem kíván élni. Védője a fenntartott törvényes három napi gondolkodási időn belül jogorvoslati nyilatkozatot nem tett, így a VIII. r. vádlott vonatkozásában elsőfokú bíróság ítélete 2016. augusztus 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajtvá vált.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.825/2016/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással, kiegészítésekkel tartotta fenn. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, részben mérlegelési jogkörében eljárva, helyesen állapította meg a történeti tényállást. Álláspontja szerint azonban e tényállás kiegészítésre szorul az indokolás azon részének tényállásba emelésével, amely rögzíti, hogy „az I. r. vádlott a 2.500 eurót a hatóságnak átadta.” E kiegészítéssel a tényállás mindenben megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Kifejtette azt is, hogy a bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tett, okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette azok korrupciós bűncselekményét. Ugyanakkor a büntetés kiszabása során nem kellő súllyal értékelte a súlyosító körülményeket és a korrupciós cselekmény tárgyi súlyát, továbbá tévedett, amikor az I. r. vádlottat ítélte vagyonekobzásra. Ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság a tényállást egészítse ki, az ítéletet változtassa meg, és az I.-VII. r. vádlottakkal szemben kiszabott börtönbüntetést súlyosítsa, a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartamát emelje fel, az I. r. vádlottat végleges hatállyal tiltsa el a labdarúgó játékvezetői foglalkozástól, és a III. r. vádlottal szemben rendeljen el 2500 euró vagyonekobzást.

A másodfokú nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője perbeszédében a korábbi fellebbezését kiegészítve elsődlegesen védence felmentésére, másodlagosan az ítélet megalapozatlansága miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére, és harmadlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt. Kifejtette, hogy védence nem lehet a terhére rótt bűncselekmény alanya, hiszen egyéni vállalkozóként kötött szerződést az MLSZ-el, nem pedig gazdálkodó szervezet dolgozójaként, illetve tagjaként, magatartása legfeljebb sportfegyelmi eljárás keretében értékelhető. Utalt arra is, hogy az ítéleti tényállás konkrét kötelezőszegő magatartást nem rögzít és ez nem is bizonyítható. Álláspontja szerint az I.r. vádlott gyanúsított kihallgatását követően már nem működhetett játékvezetőként, ezért az ügyészségnek a végleges hatályú labdarúgó játékvezetői foglalkozástól való eltiltásra tett indítványának elutasítását kérte.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsődlegesen felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Csatlakozott az I.r. vádlott védőjének perbeszédéhez, miszerint a cselekménynek nem lehet alanya az I.r. vádlott, ezért tettes hiányában a bűnsegédi elkövetés sem állapítható meg védenca terhére. Másodlagos indítványa védenccével szemben lényegesen enyhébb büntetés kiszabása volt.

A III.r. és IV.r. vádlottak védője a megtartott perbeszédében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, okszerűen mérlegelt, határozata felülvizsgálatra alkalmas. Védencei a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, ezért kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását helyes indokai alapján.

Az V.r. vádlott védője perbeszédében fenntartotta a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését, enyhébb tartamú szabadságvesztés kiszabására téve indítványt.

A VI.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében hangsúlyozta, hogy nincs bizonyíték arra, hogy bűncselekményt követett el a VI.r. vádlott. Álláspontja szerint a határozat ugyan felülbírálatra alkalmas, de megalapozatlan, mert hiányos, és tényekből további tényekre is helytelenül következtetett a bíróság. Fenntartotta azon jogi álláspontját is, hogy a VI.r. vádlott vonatkozásában a vád nem törvényes. Kifejtette, hogy az összes bizonyíték közvetett, illetve hipotetikus, csupán utalásokon, feltételezéseken alapul. Érvelt azzal is, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget, ezért indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság egészítse ki a tényállást és a védenccét mentse fel, a bűnügyi költséget pedig viselje a Magyar Állam.

A VII. r. vádlott védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését visszavonta. A továbbiakban az ítélet tényállását nem támadta, álláspontja szerint a védenccével szemben kiszabott büntetés arányos. Kérte a fellebbviteli ügyészség fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán kifejtette, hogy rossz döntést hozott, de a mérkőzéseket a szabályzatoknak megfelelően vezette. Szeretne a jövőben végzettségének megfelelő munkát találni, egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ellentétes irányú fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletnek a Be. 349. § (1) bekezdésében írtak alapján csak a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét bírálta felül. A felülbírálata tehát nem terjedt ki az ítélet a VIII.r. vádlottra vonatkozó részére, mivel vele szemben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. Törvényesen járt el, amikor a vádiratot befogadta, a vád törvényességét hiányoló védői érvelés nem alapos. Az elsőfokú bíróság ítélete 20. oldala 4. bekezdésében maga is foglalkozott a vád törvényességével. Az ott kifejtettekkel a fellebbviteli bíróság is egyetértett: a vádirat pontosan leírja azokat a tényeket, amelyek alkalmasak a törvényi tényállás megállapítására. Tartalmazza a VI.r. vádlott szerepét, ami az volt, hogy anyagi eszközöket biztosítson a mérkőzések manipulációjának megvalósításához, továbbá az egyes mérkőzések esetében a részleteket ő határozta meg, ő hagyta jóvá a manipulációt, a nyereség és veszteség jóváírásának meghatározásában szintén közreműködött. A felülbírálat alapján az is megállapítható volt, hogy az elsőfokú katonai tanács perrendszerűen folytatta le az eljárást, azzal a megjegyzéssel, hogy a 2016. július 11-i folytatólagos tárgyalási jegyzőkönyv dátuma tévesen került rögzítésre. Az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a Be. 279. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezést, és nem

tévedett akkor sem, amikor engedélyezte, hogy azok a védők, akiknek védenecsei között nincs érdekellentét, az egyes tárgyalási napokon egymást helyettesítsék.

Észlelte ugyanakkor a fellebbviteli bíróság, hogy az ítélet 25. oldalának ötödik bekezdésében az I.r. vádlott lefokozására vonatkozó jogi indokolás és a rendelkező rész között ellentmondás van, ami abból adódott, hogy a rendelkező rész a lefokozást nem tartalmazza. A Be. 373. § (1) bekezdés III/b. pontja szerint abszolút eljárási szabálysértés miatt a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint, miután az ítélet indokolása a rendelkező résszel nem teljes mértékben ellentétes, ezért ez az eljárási szabálysértés az érdemi elbírálásra kihatással nem volt. Figyelemmel volt továbbá arra is, hogy a tárgyaláson kihirdetett rendelkező rész szintén nem tartalmazta a katonai büntetést, ezért úgy tekintette, hogy az indokolásban tévesen került a lefokozásra való utalás és érvelés.

Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta.

A tárgyaláson a vádlottak nem tettek vallomást. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel és tette a bizonyítás anyagává a gyanúsítottai vallomásukat. Az I.r. vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, érdemi védekezése szerint a második mérkőzés kapcsán valóban kapott 2500 eurót, amit a hatóságoknak átadott. Elmondta, hogy vádlotttársai megkeresésekor fenyegetve érezte magát, s valójában a mérkőzéseket a versenyszabályoknak megfelelően objektíven vezette. A III., IV., V. és VII. r. vádlottak őszinte feltáró, beismerő vallomást tettek, pontosan beszámolva a mérkőzések manipulálásáról, és arról, hogy abban maguk és vádlotttársaik miként vettek részt. A VI.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson élt a vallomásmegtagadás jogával. A II. és VIII.r. vádlottak más cselekmények vonatkozásában tettek beismerő vallomást, a jelen eljárás tárgyát képező cselekmények vonatkozásában éltek a mentességi jogukkal.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a titkos adatszerzés anyagát a bizonyítás részévé tette, a lehallgatási anyagokat és videófelvevételeket a tárgyaláson lejátszotta, és felolvasással tette a bizonyítás részévé ... tanúk vallomását.

Helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság azt is, hogy bizonyítékként felhasználható-e a titkos adatszerzés anyaga. Ebben a körben az ítélet 13. oldal ötödik bekezdésében kifejtett elsőbírói állásponttal a fellebbviteli bíróság egyetért. A titkos adatszerzés elrendelésének a Be. 201. § (1) bekezdésében, engedélyezésének a Be. 203. §-ában, és eredménye felhasználásának a Be. 206. §-ában írt feltételei maradéktalanul fennálltak. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűncselekmény elkövetését tagadó vádlottak védekezésével szemben a tényállást az önmagára és vádlott-társaira is terhelő vallomást tevő III., IV., V. és VII.r. vádlottak vallomásaira, továbbá az ismertetett okirati bizonyítékokra, különösen a lehallgatási anyagokra és a kamerafelvevételekre alapította. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 11. oldal utolsó három és 12. oldal első bekezdésében, valamint 13. oldalától 19. oldal utolsó bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem - az I. és VI.r. - vádlottak tagadó vallomását fogadta el a tényállás alapjául.

Az általa mérlegelési jogkörben az ítélet 5. oldal utolsó bekezdésétől a 10. oldal utolsó bekezdéséig megállapított terhelő történeti tényállás a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján kiegészítésre szorul azzal, hogy: „... volt szerződéses őrnagy I.r. vádlott szolgálati jogviszonya szolgálatra méltatlanság miatt 2015. március 27. napján szűnt meg.”, továbbá „a VI.r. vádlottat időközben a Fővárosi Törvényszék a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.2.../2016/31. számú határozatával 2017. június 16. napján jogerőre emelt 19.B.1...5/2013/118. számú ítéletével vesztegetés vétsége miatt 1 év - 2 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre, a Fővárosi Törvényszék a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.1.../2017/37. számú határozatával 2017. július 14. napján jogerőre emelt 12.B.1...9/2013/108. számú ítéletével vesztegetés büntette miatt 6 hónap - 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 100.000 forint pénzbüntetésre, valamint 1.244.835 forint vagyonekobzásra ítélte.”

Egyebekben azonban nem szükséges a történeti tényállás kiegészítése még az ügyészi indítványban foglaltakkal sem. Az előzőekben írt kiegészítésekkel ugyanis az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlottak felmentése és az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett fellebbezéseket a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy az I. r. vádlott és védője, valamint a II. r. és VI. r. vádlottak védői fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú katonai tanács teljes körű bizonyítást folytatott le, a megismert bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. Emiatt a Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározottak alapján a vádlottaknak és védőiknek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a felmentésre, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezéseik eredményre nem vezethettek.

Az I.r. vádlott védőjének védenca tényállási elem hiánya miatti felmentésére irányuló indítványa nem alapos.

Az elsőfokú bíróság annak vizsgálata körében, hogy lehet-e a korrupciós bűncselekmény alanya az I. r. vádlott, helyesen hivatkozott az elkövetéskori, mind az elbíráláskori anyagi jogszabályokra a Btk., a Ptk. rendelkezéseire. Nem tévedett, amikor jogi értékelő tevékenysége körében arra következtetésre jutott, hogy az egyéni vállalkozó, a jogszabályok szerint egy tekintet alá esik a gazdálkodó szervezettel. Az I. r. vádlott egyéni vállalkozóként szerződött a Magyar Labdarúgó Szövetséggel, és játékvezetőként megbízási jogviszony keretében járt el, ezért a gazdasági vesztegetés alanyává válhatott. A Btk. szerint nem törvényi tényállási elem, hogy kinek az érdekében, esetleg kinek a kárára követik el a vesztegetést. Az I. r. vádlott egyéni vállalkozóként, mint a gazdálkodó szervezet tagja fogadott el jogtalan előnyt, illetve fogadta el annak ígéretét, azért hogy kötelelességeit megszegje.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanács ítélete 22. oldalán kifejtett jogi álláspontját, miszerint az I. r. vádlott a jogtalan előny ígéretét elfogadva olyan szándékkal lépett pályára, hogy az eredményt részrehajlóan befolyásolja. Ez labdarugó játékvezetőként tényállásszerű kötelességszegő magatartásnak tekintendő, figyelemmel a rá vonatkozó szabályokra. Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel a megszegett kötelekkel kapcsolatban az MLSZ Versenyszabályzatát és Fegyelmi Szabályzatát, a sportról szóló 2004. évi I. törvény ide, valamint a Ptk. megbízásra vonatkozó rendelkezéseit. Helyesen utasította el ezzel összefüggésben a bíróság az I. r. vádlott védőjének szakértő bevonására vonatkozó bizonyítási indítványát, mert az I. r. vádlott mérkőzéseken tanúsított játékvezetői magatartásának utólagos elemzése szubjektív és parttalan bizonyításhoz vezetett volna. Egyetért a fellebbviteli bíróság azzal az elsőbírói indokolással is, miszerint a lehallgatási anyag önmagában cáfolja az I. r. vádlott érdemi védekezését, mely szerint nem próbálta meg befolyásolni első alkalommal a játék végeredményét.

Az üzletszerűség tekintetében is osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítélete 23. oldalának első bekezdésében kifejtetteket. Ugyan helyesen hivatkozik az I. r. vádlott védője arra, hogy az I. r. vádlott életvitele nem volt bűnözői jellegű, azonban az ítélkezési gyakorlat következetes abban, hogy az üzletszerűséget egyetlen bűncselekmény elkövetése is megalapozhatja, ha az elkövető szándéka - a rendszeres haszonszerzésre törekvés több bűncselekmény elkövetése révén - ebből az egy bűncselekményből is egyértelműen megállapítható. A rendszeres haszonszerzésre törekvésnek nem feltétele, hogy az elkövető ténylegesen hozzá is jusson a haszonhoz. A lehallgatási anyag alapján tény, hogy az I.r. vádlott egy hosszabb együttműködés kezdeti lépéseinek tekintette az eljárás tárgyát képező mérkőzéseket.

A bünszövetség, mint minősítő körülmény is megállapítható, a fellebbviteli bíróság egyetért az elsőfokú katonai tanács e minősítő körülménnyel kapcsolatban kifejtett jogi indokolásával (ítélet 19. oldal 2. bekezdés). Helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a korrupciós cselekményt 1 rb. folytatólagosan elkövetettnek is a bűnös kapcsolatok számához igazítva.

Az irányadó tényállás alapján tehát az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett akkor sem, amikor az I. r. vádlott tekintetében az elbíráláskor, míg II.r. - VII.r. vádlottak tekintetében az elkövetéskor hatályos büntető törvény rendelkezéseit alkalmazta.

Az irányadónak tekintett tényállás szerint az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy mint gazdálkodó szervezet tagja annak érdekében, hogy kötelességeit megszegje, jogtalan előnyt, illetve annak ígéretét elfogadta, megvalósította a kötelességszegéssel, üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett vesztegetés (Btk. 291. § (1)-(2) bekezdés a./, b./ pont) büntettének törvényi tényállási elemeit. A II.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy mindkét mérkőzés manipulálása kapcsán tartotta a kapcsolatot az I.r. vádlottal és terhelt társakkal, közvetített közöttük, részt vett a vesztegetési pénzek pontos összegének meghatározásában és eljuttatásában, megvalósította a bűnszövetségben elkövetett gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntettének (1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés) törvényi tényállási elemeit. A III., IV. és V.r. vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy közösen vesztegették meg az I.r. vádlottat annak érdekében, hogy kötelességét megszegve labdarugó mérkőzéseken az általuk elvárt eredmény szülessen, megvalósították a gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntettének (1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés) törvényi tényállási elemeit, mint társtettesek. A VI.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy anyagi eszközöket biztosított a manipuláció megvalósításához, illetve részt vett az egyes mérkőzések esetében a manipuláció részleteinek meghatározásában és annak jóváhagyásában, megvalósította a gazdálkodó szervezet

tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntettének (1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés) törvényi tényállási elemeit, mint bűnsegéd. A VII.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy átadta az I.r. vádlottnak a mobiltelefont és bemutatkozott részére, mint a mérkőzés alatti jeladó és kapcsolattartó, megvalósította a gazdálkodó szervezet tagjának kötelessége megszegésére irányuló vesztegetés büntettének (1978. évi IV. törvény 254. § (1) bekezdés) törvényi tényállási elemeit, mint bűnsegéd. Egyetértett tehát a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság által ítélete 23. oldalán kifejtett jogi indokolással.

A büntetés enyhítése és súlyosítása érdekében előterjesztett fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács valamennyi vádlott esetében helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket. Nem tévedett, amikor szabadságvesztést szabott ki a vádlottakkal szemben. A szabadságvesztések tartamát differenciáltan, helyesen állapította meg annak, valamint a felfüggesztés próbaidejének tartamát. A kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma, valamint az egy napi tétel összege is arányos. Helyesen alkalmazta az elsőfokú katonai tanács az I.r. vádlottal szemben a labdarúgó játékvezetői foglalkozástól eltiltást, annak tartama törvényes, annak enyhítésére a fellebbviteli bíróság nem látott lehetőséget, és az időmúlásra tekintettel annak súlyosítására sem.

Az elsőfokú katonai tanács nem foglalt állást a katonai büntetés tekintetében, ugyanakkor következetes a bírói gyakorlat abban, hogy az I. r. vádlott által tanúsított korrupciós magatartás összeegyeztethetetlen a főtiszti beosztással, az I. r. vádlott méltatlan a rendfokozat viselésére, ezért vele szemben lefokozás alkalmazása nem mellőzhető. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és az I.r. vádlottat katonai büntetésül a Btk. 137. §-a szerinti lefokozásra is ítélte, arra is figyelemmel, hogy szolgálati viszonya munkaügyi aktus keretében méltatlansága miatt szűnt meg.

Ugyancsak törvényes az I.r. vádlott vagyonek Kobzásra kötelezése. Ebben a tekintetben nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyészi álláspontot. A 78/2009. BK vélemény rendelkezése szerint, ha a korrupciós bűncselekmény elkövetése során a passzív vesztegető az aktív vesztegetőtől a vagyoni előnyt megszerzi, vele szemben arra, mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyoni vagyonek Kobzást kell elrendelni. Ezért helyes az elsőfokú bíróság e körben hozott döntése. Az I.r. vádlott megszerezte ugyanis a vesztegetési pénzt, azt birtokában tartotta, és tőle került lefoglalásra, miután azt átadta a nyomozó hatóságnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - mindegyik vádlott tekintetében - helyes indokainál fogva helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban ... VII.r. vádlott védőjének működésével kapcsolatban 10.000,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a másodfokú bíróság e vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. október 27.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r., ... II.r., ... III.r., ... IV.r., ... V.r., ... VI.r., és ... VII.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és - a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2017. október 27.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke